

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Mads Doss

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Mads Doss", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 369. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid90292/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

Folkelige, episke Digte

Mads Doss

Mads Doss han war en kon Koltringsknæjt,
Han gek mæ Foeren i Hien.
Imell saa slow han Lyng te en Bæjt,
Imell saa band han aau Vien
En Liim te hans Muer, aa saa saang han imell,
Di hoer ed saa vit, nær han tow te aa hwell:
La la luh – la la lih – kom! saa skal Aa bih.

Met Kølvro war en kon Stonthostøs,
Gek aasse mæ Foeren i Hien,
Aa somti hun swedt, aa somti hun frøs;
Den Drywwen slet ert hun ku li en.
Hun snøvsed imell, faa hin Dawwen wa laang,
Iwessomda tahrt hun sin Klukker, aa saang:
La la luh, etc.

Aa somti de mødtes saa his aa saa hæhr,
Od Mælmad, aa spraakled saa knøwt da,
Aa let om let fek di hwerranner saa kjæhr:
Jen kam næ den Aahn ga en Hwøwt da.
Aa næ di had edt, gek di hva: te si Hjaer,
Aa saang, saa de gjall owwe Mosser og Kjaer:
La la luh, etc.

Saaen gek da en Sommer, aa dæ gek flier,
Lieg Kjærrester saa di fann o da.
I Hien kam di no ikki møj mjer,
Men hjemm ve hwerranne di lo da.
Aa saa bløw de gywt, aa behøwd ett aa søng,
Som faer de had gjow, i di haareste Løng:
La la luh, la la lih, kom! saa skal A bih!

Blandede Digte:

patriotiske og politiske; lejlighedsdigte

Hedelarkens Velkommenhjem til Nattergalen

Længe har jeg savnet, o Broderli! Din Sang.
Hvor har Du været den Vinter mørk og lang?
Iis og Sneer har dækket mit lyngtakte Hus,
Haglen om mig raslet i Stormenes Suus.
Emsom har jeg flaggret paa Marken kold og hvid,
Inderligen længtes efter Foraarets Tid,
Tænkt med Fryd og Smerte paa henfarne Lyst –
Blomsterrige Sommer og frugtrige Høst.

Hvor har Du været den lune Foraarsnat?
Lyttende jeg ledte gjennem Skov og gjennem Krat;
Solen straalte venlig igjennem Regn og Slud,
Martsviolens dufted og Bøgen sprang ud,
Blomsterflokken smilte paa Ager og i Kjær,
Lundene grønmedes – men Du var ikke der.
Alle de Smaafugle sang op i Skov og Vang –
Hvor var Du henne, o Broder! med Din Sang?

Hvor har Du været den Sommersnat saa luun?
Ofte jeg lyttende er vaagnet af mit Blund:
Irisken quiddred' i Skovens dunkle Sal,
Stüllitsen og Droslen: – men ingen Nattergal;
Ak! hvor har Du været i Høsten da jeg svang
Over gule Stubbe mig i Skyen med min Sang?
Alle mine Venner forlode mig nu –
Ak! hvorfor taug da, og forlod mig ogsaa Du?